

Mojstrski obrambni načrt slabo sprejel

Vodniki narodne obrambe sodijo, da preti deželi preje napad z medcelinskimimi raketa kot z bombniki.

WASHINGTON, D. C. — Vojaški strokovnjaki, ki so odgovorni za obrambo dežele, so se odločili, da je treba Ameriko zavarovati pred napadom z medcelinskimimi raketa, ker je večja verjetnost, da bo sovražnik, če se bo že kdaj odločil za napad na to deželo, uporabil medcelinske rakete kot običajne bombnike. Novi "mojstrski" obrambni načrt predvideva zato povečani napor za izpolnitve armadnega Nike-Zeusa, vodilnega izstrelka, ki bo lovil in uničeval medcelinske rakete, pa zmanjšanje sredstev za armadni izstrelak Nike-Herkules in letalski izstrelak Bomarc, ki sta namenjena borbi z sovražnimi bombniki.

Novi načrt je bil razkrit pred senatnim odborom za oborožene sile. Predsednik odbora sen. Russell se je izrazil za načrt, ki predvideva okoli 157 milijonov dolarjev več za Nike-Zeus in okoli 152 milijonov manj v prihodnjem letu za Herkules in Bomarc.

Proti novemu načrtu se je oglašilo več članov odbora. Oznajali so ga za kompromis, ki dejansko ne pomeni nobene rešitve spora med letalstvom in armado, pa ne daje deželi niti primerne varnosti. Sen. Symington je mnenja, da bo dežela v okviru novega načrta potrošila veliko milijonov brez pravega haska. Sen. Jackson je dejal, da načrt "ne rešuje pogumno našega res težavnega obrambnega programa".

Washington je proti kubanski agrarni reformi

WASHINGTON, D. C. — Naša administracija je dostavila kubanski vladi posebno diplomatsko noto, ki v njej protestira ne morda proti agrarni reformi kot taki, ampak proti načinu, kako hoče Kuba plačevati odškodnino za razlašeno zemljo.

Kubanski načrt je namreč tak, da bi naši državljani in naša podjetja ne dobila skoraj nobene odškodnine, kajti z odplačilnimi obroki tekem 20 let in še v kubanskem denarju nam je malo pomagano.

Dvomimo, da bo Fidel Castro na protestno noto kaj dal, treba bo nanj izvajati hujši pritisk. Castro še zmeraj misli v svoji domišljiji, da bo lahko dobil posojila od naše administracije in od naših bank; pravi tudi, da ne rabi sodelovanja s tujim kapitalom, reflektira samo na posojila. Bojimo se, da bo moral dolgo čakati, predno se bo kdo na to ujel.

Novi grobovi

Vincent Bubnic
V soboto popoldne je preminul v St. Alexis bolnišnici po dveh tednih bolezni 65 let stari rojak Vincent Bubnic s 15301 Oakdale Ave., doma iz Obrane na Primorskem, od koder je prišel pred 40 leti. Pokojni je bil član Društva Danica št. 34 SDZ. Zapustil je hčere Matildo Lenchak, Anno Reed, Albino Lantz in Rose Mary, vnuke, sestro Mary Zeleznik v Kaliforniji in brata Viktorja v starem kraju. Pogreb bo jutri ob 8.30 zj. iz L. Ferfolia pogreb. zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija.

Joseph Medved

Po dolgi in mučni bolezni je preminul v Doctors bolnici Joseph Medved, star 74 let, stanujoč na 15619 School Ave. Tukaj zapušta soprogo Mary, rojeno Maver, doma iz Neverki, fara Košana, brata Antona v Colorado in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Ostražnih Brdih, fara Košana, kjer zapušta več sorodnikov. Tukaj je bival 49 let in je bil zaposlen v Slabe Mach. Co., dokler ni bil vpokojen. Bil je član Društva Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8.45 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Frances Yamnick

Po daljšem bolehanju je preminula na svojem domu na 6305 Edna Ave. Frances Yamnick, rojena Toman, stara 77 let. Tukaj zapušta sina Johna, hčeri Alveno Gross in Matildo, 2 vnuka, sestro Katharino Hribar in več drugih sorodnikov. Sestra Magdalena Eremžar je umrla. Rojena je bila v vasi Trnava, fara Krašnja pri Lukovici na Gorenjskem. Tukaj je bivala 53 let. Bila je članica Pod. št. 25 SZZ. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8.15 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida ob devetih nato na Kalvarijo.

Tovariš Gomulka drago plačal svojo demagogijo

WASHINGTON, D. C. — Poljski komunisti so dobili lastno pomlekd od naše administracije bogato podporo v vrednosti okoli \$100,000,000, največ v hrani in zdravilih. Lansko jesen je tovariš Gomulka pokazal svojo hvaležnost na ta način, da je v Moskvi prav grdo napadel "ameriški kapitalizem" in svoje napade pozneje ponovil v Varšavi.

V tajništvu za zunanje zadeve so se takrat tako razjezili nad Gomulko, da niso hoteli niti misliti na novo podporo. Pokojni tajnik Dulles je to stališče tajništva prekučnil in odredil nova pogajanja o pomoči. Pogajanja so sedaj zaključena in povedo, da bo letos Gomulka dobil samo polovico to je \$50,000,000.

Lahko bo izračunal, koliko ga stane vsaka nepotrebna demagogija. Če tega ne bo hotel izračunati sam, bo pa izračunal poljski narod.

Potres v severni Italiji

RIM, It. — Na področju Dolomitov pa vse tja do Trsta in Jadranu so čutili v soboto okoli 11 zvečer hud potresni sunek. Poročil o večji škodi ali žrtvah ni.

Jeklarski industriji grozi dolga stavka!

Jeklarne in jeklarsko delavstvo se ne morejo sporazumeti o novi kolektivni pogodbi. Zaradi zastoja v pogajanjih je verjetnost stavke vsak dan večja.

NEW YORK, N. Y.

— Jutri štirinajst dni bo pogodba v jeklarski industriji potekla. Predstavniki jeklarn in jeklarskega delavstva se pogajajo že več kot mesec dni, ne da bi dosegli kak uspeh. Obe strani dajeta razne izjave v časopisju, vsaka vstraja na svojem stališču. Delavstvo trdi, da jeklarne zaslužijo toliko, da lahko zvišajo plače, ne da bi jim bilo treba povišati ceno jekla, te pa to zanikujejo in se sklicujejo na tujo konkurenco.

Zvezne oblasti pritiskajo na obe strani, naj se vendar sporazumeta in ne dovolita, da bi gospodarstvo, ki je komaj prišlo v zagon iz dolgega zastoja, doživelo nov udarec. Na splošno sodijo, da bo stavka dolga, če do nje res pride. Jeklarne se stavke nemara dosti manj boje kot delavstvo. Zaloge jekla so tolike, da računajo, da bo treba produkcijo omejiti, če ne pride do stavke. Delavci so utrpli škodo v preteklih mesecih, ko so bili brez posla, sedaj pa jim to grozi znova. Nič čudno ni, če se stavke boje.

Zdravniška organizacija je priznala načelo skupinske zdravniške službe

Atlantic City, N. J. — Ameriška zdravniška zveza je opustila boj proti načelu skupinske zdravniške službe. Njeno dosedanje stališče je bilo izraženo v načelu, da ima vsak človek pravico do izbire osebnega zdravnika in da mu te pravice ne more vzeti nobena, tudi prostovoljna organizacija. Zdravniki so se dosledno temu stališču borili proti vsakemu obveznemu zdravniškemu zavarovanju, ki bi bolnikom jemalo pravico do svobodne izbire zdravnikov. Zdravniška organizacija je tako močna, da si nobena javna uprava ne upa nastopiti proti njenemu stališču.

Med tem gre življenje svojo pot. Nad 5,500,000 ljudi je danes že v takih organizacijah, predvsem v delavskih unijah, ki imajo pogodbe s skupinami zdravnikov o zdravljenju svojih članov. Člani takih organizacij imajo pravico do izbire zdravnika, toda samo v okviru skupine. Zdravniška zveza je tako organizirano zdravstveno službo deloma bojkotirala, deloma zaničevala češ, da so taki "skupinski zdravniki" manj vredni zdravnikov.

Sedaj je zveza svoje stališče spremenila. Še zmeraj stoji dosledno na stališču proste izbire zdravniške pomoči, toda dodaja novo načelo: Vsak človek ima tudi pravico, da si sam izbere sistem zdravniške službe, ki mu najbolj ugaja. Zveza je obljubila, da se bo povsod borila za obe načeli.

Dolivedovalni kotlček

Gdč. Angela Poteko, Zabukovca 35, p. Griže pri Celju, Slovenija, išče svoja strica Karla in Franca Volaj, sinova Franca Volaj, ki je odšel v Ameriko še pred prvo svetovno vojno.

Iz slov. naselbin

PITTSBURGH, Pa. — Mrs. Matildi Tavcar, ki živi tod na 2839 Reiter Rd., je 1. junija umrla v Torontu v Kanadi mati Marija Miklavčič, stara 73 let. Pokojna je bila premmnogim rojakom in rojakinjam znana iz taborišča Spittal v Avstriji. Poleg omenjene je zapustila v Torontu hčerko Pavlo Trček, v Ljubljani pa sina Francita ter tam in tu več drugih sorodnikov.

CHISHOLM, Minn.

— Po dolgi bolezni, posledici avtomobilske nesreče, je umrl 66 let stari Louis Ambrožič, doma iz Sursja pri Ribnici. Zapustil je ženo, tri hčere, sina, vnuke in vnujke, v stari domovini pa brata in sestro. Bil je član SNPJ in ABZ.

Svojo ženo ustrelil

V sporu, do katerega je prišlo med pitjem, je mož ustrelil svojo ženo — priljubljeno učiteljico.

CLEVELAND, O. — Leonard Babcock, 46 let stari streljnik v bolnišnici, bivši kaznjene, je priznal, da je tekem prepira o "drugih moških" ustrelil svojo 46 let staro ženo Mrs. Georgia C. Babcock, ki so jo našli mrtvo v petek zvečer v njenem stanovanju na 1382 Bunts Rd., Lakewood.

Pokojna je učila šesti razred na Halle šoli in je bila pri učenih baje prav priljubljena in spoštovana. Z Leonardom se je poročila komaj pred dobrim letom. Živela sta v večnem prepiru. Oba sta bila že preje poročena.

Na večer umora sta doma popila večjo količino žgane pijače. Ko je prišlo do hudega prepira in je žena šla po izjavi moža proti njemu s steklenico v roki, je ta šel po revolver in jo ustrelil v tilnik. Nato je odšel dalje popivati. Ko ga je policija prišla in ga začela zasliševati, je umor tajil, pa se končno udal in ga priznal češ, da ga je storil v veliki pijanosti.

Predsednik lastnice Euclid Beach parka — umrl

CLEVELAND, O. — Včeraj je umrl 75 let stari Harvey J. Humphrey, predsednik Euclid Beach Parka Humphreyi so kupili 124 akrov, ki jih obsega park 1. 1901 in jih spremenili v eno najbolj znanih zabavišč za mladino v vsem Ohio.

Lastnica parka je Humphrey Co.

Samomor z mosta

CLEVELAND, O. — Matt Machek 64 let stari možki, po policijskih podatkih brez sorodnikov, je v soboto skočil s 100 čevljev visokega Detroit-Superior mostu in obležal mrtev.

Urad in fiskarna en leden zaprt!

Naročnikom in ostalim čitateljem Ameriške Domovine naznanjamo, da ne bomo izdali lista v 1. tednu julija. Urad in tiskarna bosta torej zaort vključno od sobote 27. junija do ponedelika 6. julija. — To bomo storili iz razloga, da bodo lahko dobili vsi naši uslužbenci tolikanj potrebne počitnice, kar bi bilo sicer nekaterim nemogoče.

Dopisnikom in vsem ostalim priporočamo, da vzamejo to vest blagohotno na znanje ter se temu odgovarjajoče ravnajo.

FRANCOSKI ŽELEZNIČARJI SE ODLOČILI ZA STAVKO

Vlada je sklenila poklicati vse železničarje v vojaško službo, da bi preprečila za jutri napovedano splošno stavko. Železničarske unije so sklenile stavko izvesti kljub temu. — Stavka spravlja v nevarnost DeGaullov gospodarski načrt. — Stavki se utegne priključiti tudi letalska družba in vozniki pariških busov in podzemne.

PARIZ, Francija. — DeGaullova vlada doživlja te dni svojo prvo hudo domačo preskušnjo. Uslužbenici državnih železnic, skupno preko 200,000, zahtevajo zvišanje plač. Da bi svojo zahtevo bolj podprli so se odločili izvesti jutri osemurno splošno stavko. Vlada je odločno nasprotna vsakemu zvišanju plač češ, da bo to spravilo znova v tek komaj ustavljeno inflacijo. Da bi železničarsko stavko preprečila, je poklicala vse železniško uslužbenstvo v vojaško službo. Kdor se ne bo odzval, tvega do enega leta zopora in globo do \$2-400. Unije so objavile, da bodo stavko kljub temu izvedle.

Komunistična unija CGT in Zveza kat. delavcev sta se domenili za skupni nastop, ki se mu bodo brez dvoma priključili tudi socialistični unionisti. Zastopniki te unije so se pred odločitvijo sestali posebej s predsednikom vlade Michel Debrejem. Predvidoma se bodo stavki priključili tudi uslužbenici letalske družbe, ki je tudi državna in vozniki pariških busov in podzemne železnice.

Napovedana stavka in ukrepi vlade pomenijo prvi večji znak nezadovoljstva za vlado De Gaulla, oziroma za njeno gospodarsko politiko. Položaj je zelo težaven. Če vlada popusti in da železničarjem večje plače, potem mora storiti to tudi z vsemi drugimi uslužbenci. Če zahteve odkloni in stavko zloži s silo, pa utegne izgubiti v javnosti oporo in zaupanje, ki sta dejanski temelj sedanjega francoskega "gospodarskega čudeža", kot pravijo gospodarski poiziviti in trdnosti francoske valute prvič po drugi svetovni vojni.

Napovedana stavka in ukrepi vlade pomenijo prvi večji znak nezadovoljstva za vlado De Gaulla, oziroma za njeno gospodarsko politiko. Položaj je zelo težaven. Če vlada popusti in da železničarjem večje plače, potem mora storiti to tudi z vsemi drugimi uslužbenci. Če zahteve odkloni in stavko zloži s silo, pa utegne izgubiti v javnosti oporo in zaupanje, ki sta dejanski temelj sedanjega francoskega "gospodarskega čudeža", kot pravijo gospodarski poiziviti in trdnosti francoske valute prvič po drugi svetovni vojni.

Napovedana stavka in ukrepi vlade pomenijo prvi večji znak nezadovoljstva za vlado De Gaulla, oziroma za njeno gospodarsko politiko. Položaj je zelo težaven. Če vlada popusti in da železničarjem večje plače, potem mora storiti to tudi z vsemi drugimi uslužbenci. Če zahteve odkloni in stavko zloži s silo, pa utegne izgubiti v javnosti oporo in zaupanje, ki sta dejanski temelj sedanjega francoskega "gospodarskega čudeža", kot pravijo gospodarski poiziviti in trdnosti francoske valute prvič po drugi svetovni vojni.

Kdor ne bo imel priimka, pojde v zapor

TUNIS, Tun. — Vladi se je posrečilo uzakoniti predlog, da mor imeti vsak Tunizijec v bovdor dve imeni, pravo ime in rodbinsko ime ali priimek. V tej deželi je pri muslimanih namreč navada, da imajo samo po eno ime. Tako je tam na tisoče Alijev, ki jih oblasti le težko ločijo.

Kdor si do 1. septembra 1960 ne bo izbral nobenega priimka, pojde za eno leto v ječo, kjer ga bo imel čas izbirati.

Zaradi stavke mornarjev odpovedana pot preko Atlantika

NEW YORK, N. Y. — Italijanska pomorska družba je odpovedala pot velike potniške ladje Giulio Cesare v Evropo zaradi stavke mornarjev. Potnikom, na ladji jih je bilo skupno 1,175, so obljubili preskrbeti mesta na drugih ladjah ali pa jim vrtni voznino.

Iz Clevelanda in okolice

V bolnišnici — Mrs. Pauline Cvetko, Walter Main Rd., Geneva, Ohio, je v Geneva bolnišnici. Obiski so dovoljeni.

Mrs. Mary Presecan, 888 E. 143 St., je bila prepeljena v Cleveland Clinic. Obiski so dovoljeni.

Na oddih — Pred odhodom na oddih na Long Beach v Kaliforniji pozdravlja Mrs. Mary Mozic, 1140 E. 60 St., svoje prijatelje in znance.

K molitvi — Klanice podružnice št. 25 SZZ so vabljene nocoj ob sedmih v Želetov pogrebni zavod na St. Clair Ave. k molitvi za pok. sestro Frances Yamnick.

V bolnišnici — John Vovko, 1148 E. 66 St., je moral v Doctors bolnišnico. Obiski so dovoljeni.

Asesment — Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo pobirala nocoj od 6. do 7. asesment.

Stavka pri Firestone končana

AKRON, O. — V petek opoldne je bil dosežen sporazum med Firestone Tire & Rubber Co. ter njenim delavstvom, s čimer je bila končana 58 dni trajajoča stavka.

Od 18,000 prizadetih delavcev družbe, jih je samo tu okoli 6-500. Ostala velika podjetja industrije gumija so se z delavci pobotala že preje.

VAJNOVEJŠE VESTI

ZENEVA, Šv. — Razgovori velikih štirih se bližajo koncu, ne da bi bil dosežen kak uspeh. Danes popoldne bo pol privatna seja pri francoskem zunanjem ministru. Če ob tej priložnosti ne bo sovjetski zunanji minister pokazal nobene volje k popuščanju, potem vse angleško pritiskanje k nadaljevanju razgovorov ne bo dosti pomagalo. V tem slučaju bodo v petek predvidoma končani.

LONDON, Vel. Brit. — Angleška ladja Ocean Layer se je vžgala. Požar se je tako naglo razširil, da jo je moralo moštvo zapustiti. Moštvo je iz rešilnih čolnov rešila nemška tovorna ladja "Flavia", ki je bila v bližini.

TALLAHASSEE, Fla. — Porota je štiri moške, ki so posilili 2. maja neko črno solarko, spoznala krivim, pa jih ni obsodila na smrt. Na temelju izreka porote jih sodnik lahko pogojno oprosti ali pa jih obsodi največ do 10 let ječe.

CLEVELAND, O. — Večina velikih mestnih bank je objavila, da bo s 1. julijem dvignila obrestno mero od dveh in pol na tri procente, hranilnice pa na štiri.

MANAGUA, Nik. — Uporniške skupine, ki so se pred dvema tedni izkrcale iz letal v Nikaragui, so se koncem tedna predale ali pa bile zajete. Pod varstvom narodne garde so bile prepeljane v prestolnico. Gen. Somoza, brat predsednika republike, je premagane upornike ozmerjal in proglasil konec upora.

Vremenski prerok pravi:

Sončno in topleje. Najvišja temperatura 75, najnižja ponoči 48.

AMERIŠKA DOMOVINA

117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0828 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July

Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države: \$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece...
Za Kanado in dežele izven Zed. držav: \$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece...
Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States: \$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries: \$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months
Friday edition \$3.00 for one year

Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

53 No. 117 Mon., June 15, 1959

Nemška zunanja politika se bliža razpotju

Nemški narod je trenutno edin samo v eni točki. Pod nobenim pogojem noče sprejeti moskovskih pogojev za zedinjenje nemške zemlje, je odločen, da rajše čaka na zedinjenje. To je načelno stališče obeh vodilnih nemških strank, krščansko-demokratske unije in socialno-demokratske stranke. Nima pa tako enotnih pogledov v vprašanju, kaj naj Nemčija počne do tistega dne, ko bo dozorelo zedinjenje na taki podlagi, ki je sprejemljiva za nemški ponos in domoljublje. V tem oziru imata obe stranki, vsaka svoji misli, še celo v okviru strank so struje, ki se hočejo po različnih potih približati zedinjenju. V nemški zunanji politiki se torej pripravljajo različni tokovi, ki bodo imeli svoj vpliv tudi na hladno vojno med Zapadom in Vzhodom.

Zunanja politika nemške krščanske-demokratske unije je posebej vidna v sedanjem nemškem kanclerju Adenauerju. Njegov zunanje-političen koncept je preprost in jase. Adenauer je prepričan, da je doba gesla "Deutschland ueber alles" minula, gotovo za naše dni, morda pa tudi za zmeraj. Skušnja ga uči, da se mora Nemčija vključiti v evropsko skupnost, ker sama vkljub svoji gospodarski in številčni moči ne more posegati odločilno v potek svetovne politike. Ne kaže ji drugega, kot da se pomiri s svojo stoletno nasprotnico Francijo, tako kot se je Francija sama v drugi polovici preteklega stoletja pomirila s svojo tradicionalno sovražnico Anglijo. Edino zveza med Nemčijo in Francijo more ustvariti zbirno točko, ki se bodo okoli nje počasi zbrali raztreseni deli zaenkrat zapadne, enkrat pa tudi srednje in vzhodne Evrope. Takrat bo Evropa zopet postala kontinent, ki nekaj pomeni v svetovni politiki.

Adenauer je zato od samega začetka obnove Zapadne Nemčije skušal ustvariti podlago za trajno nemško-francosko prijateljstvo. Ni napadal raznih enodnevnih vlad pretekle francoske republike, je takoj sklenil prijateljstvo z režimom generala De Gaulle. Njemu na ljubo vodi tako linijo v zunanji politiki in v gospodarstvu, ki vpoštevata francoske interese na celi črti, včasih celo na račun Nemčije. Zveza z Francijo nalaga nemški politiki veliko breme: nemška zunanja politika se mora stalno ozirati na Pariz in pri tem zanemarjati stike z drugimi državami razen z Ameriko. To se je posebno jasno pokazalo pri ustvarjanju evropske carinske zveze. Adenauer je šel s Francijo in se ni oziral na angleške proteste.

Nima pa Adenauer v vrstah svojih sodelavcev samo pristaše te politike, med vodilnimi politikij njegove stranke jih je dosti takih, ki mislijo, da mora biti nemška zunanja politika bolj "samostojna" in "prožna" in da ne sme Parizu na ljubo zanemarjati stikov z drugimi evropskimi državami in Anglijo. To skupino v krščansko-demokratski uniji vodi podkancler Dr. Erhard, minister za gospodarstvo. Pod njegovo upravo si je nemški narod tako hitro opomogel na gospodarskem polju, da ga občuduje ves svet. Erhard ne bi bil noben politik, ako ne bi iz tega dejstva koval političen kapital za svojo bodočnost. Njegova sposobnost, zabeljena s precejšnjo dozo propagande po njegovih zvezah in prijateljih, ga je napravila za ljubljenca velikega dela nemškega naroda. Nemška javnost ga baje hoče imeti za Adenauerjevega naslednika, Adenauer sam se temu upira, ker se boji, da bo Erhard preokrenil nemško zunanjo politiko v razne eksperimente, ki mu bodo prinesli dnevno slavo, nemškemu narodu pa končno samo škodo.

Napetost med obema nemškima politikoma je prešla v odkrit spor. Adenauer je po svoji naravi precej oblasten človek, veruje v pravilnost svoje politike in si ne da ničesar dopovedati. Njegovi nasprotniki mu očitajo, da je nemško demokracijo spremenil v nemško "demokracijo". Noče, da bi Erhard postal za njim nemški kancler, rad bi imel na tem mestu svojega človeka. Zato se je pred tedni odločil, da kandidira za predsednika nemške republike, pri čemur je upal, da bo potisnil Erharda na stran. To upanje je najbrže šlo po vodi, zato se je Adenauer sedaj premislil in hoče ostati še naprej kancler.

Adenauer je sklenil, da mora stranka postaviti sredi junija novega kandidata za predsednika nemške republike. Takrat se bo pokazalo, koliko sledi stranka Adenauerjevji politiki iz prevega prepričanja in koliko samo radi strankarske discipline. Kot po navadi, skušajo take strankarske krize rešiti s kompromisi, toda kompromisi nikoli ne pokopljejo vzrokov krize. Končno se bo morala Adenauerja stranka vendarle odločiti, ali je za sedanjo linijo v zunanji politiki ali ni. Dokler tega ne stori, bo na razpotju, kar je tem bolj pomembno, ker je obnem tudi vladna stranka, ki odloča o sedanji usodi Zapadne Nemčije.

V podobni, toda ne tako vidni zagati je nemška socialno-demokratska stranka. Njen bivši predsednik dr. Schumacher, ki je po vojni stranko obnovil, jo je zapeljal močno v nacionalistično vodo. Bil je namreč prepričan, da je nje-

gova stranka grešila med obema svetovnima vojnama, ker je bila preveč "internacionalna," kar je pomagalo Hitlerju. Po njegovi smrti je prevzel vodstvo stranke Ollenhauer, ki pa ni udaren politik in radi tega malo znan izven svoje stranke. Socialisti so se tako zelo zapletli v nacionalistične mreže, da morajo v zunanji politiki zagovarjati cilje, ki so očitno nedosegljivi, na primer uspešna pogajanja s komunističnim svetom o nemškem zedinjenju.

Proti jasni zunanji politiki kanclerja Adenauerja se jim še ni posrečilo postaviti ravno tako jasne alternative. Socialno-demokratski voditelji niso ravno navdušeni nad Ollenhauerjevimi vodstvom, nočejo pa radi tega ustvarjati krize. Stebri stranke so namreč tajniki nemških delavskih unij, ti so proti vsaki revoluciji, tudi v strankinih vrstah. Skušajo držati svoje strankarske vrste nedotaknjene in se ne ženejo preveč, da bi zmagali pri nemških parlamentarnih volitvah. Smatrajo, da je treba čakati, da izginje Adenauer iz nemške politike, potem šele bo prišla njihova ura. Takrat bodo seveda stali pred istim vprašanjem, kot stoji danes nemška krščansko-demokratska unija; po kateri poti naj gredo, da dosežejo zedinjenje nemškega naroda in obnove nemške veljave po vsem svetu.

Pennsylvanski preprihi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Penna. — Ko sem prišel za pero, da napišem ta dopis, je stopila v duhu pred me nekdanjost in sedanost. Takoj za tem mi je nekaj v duhu razlagalo: preteklost je preteklost, taka ali taka, dobra ali slaba, preteklost je in ta se ne bo vrnila več. Kar je dobrega naj služi in bo vodilo, kar je slabega, naj se zavrne z vsemi grenkimi in drugimi kislimi spomini na slabo. Bodočnost ali prihodnost, ta je, kateri je treba posvetiti naše misli, našo delavnost in vse kar mislimo, da more v prihodnosti služiti našemu napredku.

Moje misli se ustavljajo pri nas ameriških Slovincih. Kdo smo, kaj smo ameriški Slovinci?

Smo potomci malega revnega naroda. To če kdo nas ocenjujejo s stališča vrednosti "zlatega teleta." Po duhovni vrednosti, pa najbrže nadkrilimo mnoge večje narode. Mnoga dejstva tako govore in pričajo. Pa to prepustimo Večnemu Vsemobožnemu Gospodarju nad nami. Za pravico in resnico se nismo nikdar branili doprinašati žrtve. In te niso bile male! Svet je vedel za nje, a priznanja in poštenega plačila nam ni nikdar nakazal za nje. Bilo, kakor bilo, če je to zahteva božje volje — potem naj tako bo!

Odkod smo prišli, zakaj smo prišli?

Domača gruda je bila revna, majhna. S težavo je nas redila in spravila na noge, potem pa po raznih okoliščinah je nam dopovedala: glejte za naprej sami zase! Morda je druge več prilik za boljši kruh in obstanek in če ga boste našli, prosim vas dragi moji sinovi in hčere, ne pozabite name na vašo mater Domovino!

In odhajali smo! V stotinah, tisočih! Skozi mnoga evropska vrata smo odhajali. V tujem svetu smo se začeli udejstvovati. Srečavali smo se z novimi trpljenjem, ga premagavali in si gradili nov obstanek v novem svetu.

Bog bodi zahvaljen, nakazoval je nam precej neke sreče. Majhni po številu, a smo bili deležni velikih uspehov. Če bi vam izrazil na navedel v številkah, kaj so nas ameriške Slovence stale naše ustanove, kot župnije, društva in jednote, bi strmeli! Številke bi šle v težke mljnine in to je za tako malo skupino nekaj velikega, nekaj s čemer se proporočno ne morejo ponašati niti mnogo večji narodi. Ni to kaka barahija, ampak gola resnica!

Tako do sedaj. In za naprej? Za naprej? Yes, za naprej!

Kaj to vprašuješ?

Kaj to vprašujem? Al nisem upravičen? Če sem delal za to, prispeval za to, k našemu skupnemu narodnemu gruntu, naj mi zdaj kdo očita upravičenost pravice do vprašanja, kaj mislimo o vsem tem za naprej in za vprašanje, ali mislimo na vse

to pozabiti in vse to delo in žrtve prepustiti vetrovom bodočnosti? Kaj?

Kaj naj odgovorim in kaj naj porečem na vse to?

Teško je kaj povedati in težko je podati tudi kak odgovor na to. Se zavedam, da je odgovorov na vsak ugovor vse polno. Veliko upravičenih. Nekaj pa tudi takih, ki jih oni, ki ugovarjajo podajajo kar tako, samo da bi bilo tako kakor oni mislijo in želijo.

Vsak človek ima svojo glavo, v njej svojo pamet. Niso vse glave enake, še manj vse pameti enake. Odtod nesoglasja med ljudmi. Vsaka glava po svoje misli, po svoje sodi. Če sodi prav ali ne, je druga zadeva. Tako tudi moja glava po svoje sodi in z njo po svoje gledam na preteklost, sedanost in bodočnost. Gledam in sodim, prav ali ne prav in le On nad nami ve, je prav ali ne prav.

Kakšno je moje gledanje? Gledam na ljudi vseh raznih narodov. Vsak narod ima svoje navade; nekaj lepih in nekaj ne lepih lastnosti. Kot Slovenec sem sin malega slovenskega naroda, ki je mala vejica na velikem slovenskem drevesu. Kot Slovenec sem mala vejica, ampak priraščen na deblo slovanške skupnosti sem velikani!

(Smejite se temu povdanku, če vam to ugaja in tako pašel! Jaz mislim resno! V slovanški skupnosti je moja moč, moj pomen, moja velikost — seveda v mejah pravičnosti in poštenosti! Ali me naj bo sram to povdarjati? Čemu? Je to nekaj slabega? Ne! Pa če tudi okoliščine sedanjih razmer proti temu stavlja svoje razloge in zahteve — po krvi in rodu sem Slovenec-Slovan! Tega ne more izbrisati nobena "rihta," ne Marksova, ne Leninova, ne Stalinova, ne Hruščeva, še manj Titova. Je vse zastoj. Slovenec sem — Slovan sem in tak bom ostal, dokler bom dihal in živel. In pri tem pritrjujem tistemu patriotu slovanstva, ki je na ves svoj glas povdaril: "Če bi Bog ne imel Slovanov rad in bi z njimi ne imel nekakega posebnega namena, bi jih ne ustvaril toliko, kakor jih je!"

In že naš Prešeren je že dolgo od zdaj nazaj zapel:

"Največ sveta otrokom sliši Slave!"

Vzemite vse to in še druge podobne razlage kakor hočete, Slovinci smo slovanška vejica na mogočem drevesu Slovanstva! In to je skala, trdna podlaga, odkoder črpamo vse slovanške vejice tisti narodnosti življenski sok, da ne usahnejo, ampak živimo naprej s krepko zavestjo, upanjem in vero v bodočnost.

Naša podlaga naj bo v vseh okoliščinah pravičnost in poštenost in nobena zvižajna hudobja nas ne bo ugonobila. S pravičnostjo in poštenostjo bomo zmagovali in Bog bo z nami in nam pomagal pa tudi poskrbel, da vsa tuja na-

vlaka, ki so jo nam drugi namerjali bo odpadla in izginila, ostalo pa bo vse, kar je dobrega in plemenitega.

Na to pot krenimo, na tej poti se združimo in delujemo za srečnejšo bodočnost našega naroda!

Da bi do tega prišlo, srčno želim vaši,

Stari Majk.

Društvo Naš dom št. 50 SDZ

Cleveland, O. — S hitrimi koraki se vrstijo dnevi, kot bi jih poganjala atomska sila.

Tako hitro se bliža tudi 20. junij, ko bo naše društvo praznovalo 30-letnico obstoja s slavnostnim banketom ob šestih zvečer v S. N. D. na 3563 E. 80. St.

Vabilo je bilo poslano na glavni urad S. D. Z. Ker pa pred našo prireditvijo ne bo nobene glavne seje, vabimo tem potom vse glavne odbornike, da se naše slavnosti gotovo udeležijo. Vabimo tudi ostale ustanovne člane, ki so pozneje prestopili h kakemu drugemu društvu, da nas na ta pomemben dan obiščejo. S. N. D. na 80. St. ima obširno dvorano za ohlajevalni napravami, tako da odgovarja vsem štirim letnim časom. Člani našega društva naj skušajo poleg svoje vstopnice vsaj še en prodati. Pripeljite svoje družine, svoje prijatelje in znance, da bomo zbrani kot ena velika bratska družina S. D. Z. Posebno pa vabimo cenjeno občinstvo. Pridite od blizu in daleč, ne bo vam žal, ker vam bodo naše izvrstne kuharice, ga. Anna Kreševic in Rose Simončič, postregle z vsemimi dobrotami. Tudi žejni si boste lahko pogasili. Ker bo v nedeljo očetovski dan, bomo našim dobrih očetom tudi zapeli. Urankarjevi fantje nam bodo igrali poskočne in tako bo vsem ustrezno.

Naše čestitke Mr. in Mrs. Victor Stemberger iz Brunswick St. Dne 2. maja se je poročila njuna hčerka June z g. Richardom Wahlglenmuth. Poroka je bila v cerkvi sv. Monike na Garfield Hts. Vsa Stembergerjeva družina je včlanjena pri SDZ, upamo, da uvrstimo tudi Richarda med člane.

Dne 6. junija je bila graduacija na St. John's College. Med graduanti je bila tudi hčerka Mr. in Mrs. John Pistotnik, 350 W. Grace Ave. Bedford, Ohio. To je že-njuna druga hčerka, ki je registrirana bolniška sestra, tretja pa s študijem še nadaljuje in bo tudi kmalu dosegla svoj cilj. Dorothy Carol je članica našega društva in vsa ostala Pistotnikova družina. Mrs. Theresa Pistotnik je že več let zapisničarica in zelo agilna pri društvu, je tudi ustanoviteljica istega. Vsem iskrene čestitke, posebno pa staršem in graduantinji.

Vsem našim bolnim članom želimo ljubelega zdravja. Nekaterim članom, ki so bili prejnejše čase zelo aktivni pri društvu in so sedaj priklenjeni na bolniško posteljo, tako da ne bodo mogli z nami slaviti in se veseliti plodonosnega dela, pošilja članstvo tople pozdrave.

V upanju, da se vidimo na naši proslavi Vam že sedaj kličem Dobrodošli!

S sestriškimi pozdravi!

Jennie Pugely, tajnica.

Farni karneval pri Mariji Vnebovzeti

Cleveland, O. — Kot prejšnja leta prireja tudi letos fara Marije Vnebovzete na Holmes Ave. svoj karneval, ki naj z dohodki pomaga kriti farne potrebe, pa poskrbi faranom in drugim gostom tudi nekaj zabave in veselja v teh dneh.

Karneval se bo začel v četrtek, 18. junija, in se bo zaključil v nedeljo, 20. junija, v slučaju pa, da bi bil ta dan dež, pa naslednji dan.

Na karnevalskem prostoru bo 23 stojnic, kjer bo na razpolago

vsakovrstna zabava in blago. Igrala bo godba in vsakovrstne igre bodo na razpolago otrokom.

V četrtek in petek bo začetek ob sedmih. V soboto popoldne ob pol dveh bo v cerkveni dvorani "Magic Show" za otroke. Vodil ga bo starosta clevelandskih "čarovnikov" John Grdina. Po tej predstavi bodo imeli otroci vse vožnje po polovični ceni do petih.

V soboto ob 7:30 bodo nastopili "mladi harmonikarji" pod vodstvom g. Rudija Kneza. V nedeljo ob osmih bo cerkveni zbor pel slovenske narodne pesmi.

Poskrbljeno bo ves čas tudi za dobra jedila in pijače. V petek ob štiri pop. do osmih zvečer bodo na razpolago pohane ribe, v nedeljo od 11:30 do štiri pop. obed s pečeno govedino.

V nedeljo ali ponedeljek se bo nekdo peljal domov z lepim novim Pontiacom! Slovenska fara Marije Vnebovzete vabi! Naj njeno vabilo ne bo zastoj!

Balinska tekma

Euclid, Ohio. — Vesele balinarje in drugo občinstvo prijazno vabimo na balinsko tekmo, katere se bo vršila v nedeljo, 21. junija, na prostorih Slovdruštvene doma na Recher Ave. v Euclidu.

Tekma bo v korist kluba in doma ter v veselje in zabavo občinstva. Priporočam, da se v velikem številu odzovete in se zedinite v posamezne teame. Vsa plača po en dolar, zvečer pa bodo oddane tri nagrade, prva \$15, druga \$10, tretja \$5. Na razpolago bodo okrepčila in tudi pijača za gašenje žeje.

V imenu kluba družtev Vas prav prijazno vabim, da se udeležite te pristne balinske tekme vseh Jugoslovanov.

Na svidenje v nedeljo 21. junija!

Jennie Hrvatin.

Vabilo na romanje

Cleveland, O. — Udje Tretjega reda sv. Frančiška in članstvo Zveze Oltarnih društev poročamo v nedeljo, 21. junija, ob dveh popoldne k Luški Mariji na Providence Heights.

Udje Tretjega reda začnemo moliti serafinski rožni venec po sklepu seje ob pol dveh. Nato bodo pete litanije s slovenskimi Marijinimi pesmimi. Peli bodo vsi.

Pridite od blizu in daleč, da se poklonimo Luški Kraljici in jo prosimo pomoči v naših nalogah!

Po pobožnosti ste vsi vabljeni na farni karneval k Mariji Vnebovzeti na Holmes Ave.

Mary Izanec.

Začetna dela za oljevod Italija-Švica

Pred dnevi sta predsednik zbornice Segni in minister Ferrari Agradi otvorila dela za oljevod, ki bo vezal Italijo s Švico. Speljan bo iz Genove do Aigle ob Ženevskem jezeru preko Velikega sv. Bernarda. Imel bo tudi stranske veje, ki bodo dosegle Milan, Turin in Piacenzo, v Švici pa Frieberg, Bern, Aarau, Sclafuzo in preko Južne Nemčije Monakovo na Bavarskem. Oljevod bodo gradili tri leta in bo že od začetka pri njegovih gradnji zaposlenih na tisoče delavcev raznih strok. Ko pa bo začel delovati, se bo promet genovskih petrolejskih ladij naglo dvignil, saj bo po novem oljevodu prispelo v genovsko luko 4 milijone ton surovega olja letno. Genova se zato pripravljala, da bo zgradila velikansko petrolejsko pristanišče, globoko 15 metrov.

Razlika.

A: "Kaj res hočeš vzeti tega 60-letnega generalnega ravnatelja in prežveti z njim vse življenje?"

B: "Da, toda njegovo življenje, ne svojega."

VESTI IZ STAREGA KRAJA

Založbe v Sloveniji z velikomvno zalagajo pesniške zbirke. Tako je Cankarjeva založba izdala prvo pesniško zbirko mlade pesnice Saše Vegra "Mesečni konj."

Pisatelj Alojzij Rebula v Trstu je napisal roman in ga ponudil Slov. matici v Ljubljani v natis.

Izšla je 3. knjiga Slovdruštopolitične in slovsstvene zgodovine, ki jo je napisal pok. prof. I. Prijatelj. Delo obsega 596 strani. Uvod in opombe je napisal prof. Anton Ocvrk, posebne politične pripombe pa Dušan Kermavner.

Edvard Kardelj, podpredsednik jugoslovanske vlade, je odšel 7. junija na obisk na Švedsko. Rad bi obnovil in izboljšal zveze s švedskimi socialisti. Ti odnosi so se ohladili, ko so ti-tovci zaprli Džilasa in nato še nekdanje vodnike srbskega socializma.

Srbski patrijarh German je s skupino visokih provoslavnihi duhovnikov odšel na obisk na Srednji vzhod. Nemara dela tudi on za utrditev in širitev titovskega vpliva v tem delu sveta.

Spomladno so dogradili normalnotirno železniško progo Bar-Virpazar dolgo 23.5 km. To je le en del železniške proge, ki bo povezovala Beograd z Barom, kjer grade že dolgo glavno morskopristanišče Srbije. Bar naj bi po teh načrtih postal največjepristanišče na Jadrano, skozi katerega bi lahko šlo na leto preko štiri milijone ton prometa.

Načrti za to so bili dejansko izdelani že pred drugo svetovno vojno in delno tudi že izvajani.

V vseh delavskih okrevališčih v Jugoslaviji je skupno 31.000 postelj. Če računamo, da je vsega delavstva v državi okoli dva milijona, to števeilo ni posebno veliko.

Turizem je važen za večji del evropskih dežela, tudi za Jugoslavijo. Zanimivo je, da predstavljajo od celotnega števila turistov v jugoslovanskih letoviščin in kopalniščin šest desetih tujci.

V okolici Zagreba so začeli graditi največje civilno letališče v državi, kjer bo mogoče tekome ene ure vzleteti in pristati 40 letalov. Doslej je podobnoletališče le v Surlčinu pri Beogradu.

Iz Slovenije se je v letih po drugih svetovni vojni izselilo v Vojvodino vsega skupaj 363 slovenskih družin s skupno 1.670 družinskimi člani. Naselili so se pretežno v okolici Vrčca v Banatu.

Vukmanović Tempo, vodja delavskih unij v Jugoslaviji, je zatrjeval delavcem, da glavna naloga jugoslovanskih delavskih unij ni v obrambi delavskih koristi, ampak v prepričevanju delavcev, da morajo imeti pred očmi vedno "obče koristi" (tu je brez dvoma mislil na koristi KP) pred krajevnimi skupinskimi in osebnimi. Na zborovanje jugoslovanskih delavskih unij ni prišlo zastopstvom niti ene delavske unije iz Združenih držav, kot tudi ne zastopstva socialističnih unij Francije in Zah. Nemčije. Zanimivo je, da se zborovanj ni udeležila tudi nobena delavska unija iz arabskega sveta, ker so bili na zborovanju zastopniki delavstva iz — Izraela.

FRANC JAKLIČ:

Od hiše do hiše

LJUDSKA POVEST

Nemirno so lesketale njene oči, rdečica na licih se je umaknila, sledila, in čelo se ji je gubalo; tako je že bila, kakor bi jo napadala huda bolezen.

Njena ljubezen pa je zmagovala dušne dvome in glas vesti, da je sklenila: "Sedaj pojdem za njim. Sv. Anton nama pomaga!" "E, ljubezen, to je huda reč," je modroval Barbič, ko mu je povedala, da ne bo odlašala nič več. "Mlad človek ima več srca nego pameti. Prav za prav je pa Ančka tudi pametna. Jaz bi tudi naredil. Kaj bo njen stari potem počel? Kdo ve, kako bo sprejel zeta iz Kozjega repa?"

Anton je bil Barbiču pisal, naj vse oskrbi, la pojde Ančka na pot in naj jo spremi vsaj do agenta. Za boljše in lažjo skrb mu je poslal nekaj denarja in mu obljubil še več, ako pojde vse po sreči. In zato je Barbič poskrbel . . .

Z Ančko sta se večkrat posvetovala in ugibala, kako bi se umaknila, da bi prezgodaj ne opazili njenega bega.

"Ko bi mogla s kakim izgovorom v Ljubljano kaj kupovat!"

To misel je bil nekoč izrazil Barbič, in ta misel je bila Ančki všeč, da se je počela z njo.

Lazarica je pitala kopune za prodaj. Vsako leto je šla pustne dni z njimi v Ljubljano, ker se tedaj najlažje in najdražje prodajo. Tudi to leto je bilo nekaj kopunov odločenih za Ljubljano, in mati in hči sta jih pitali. Ko je nekoč Ančka krmila kopune, ji kar nenadoma pride misel: "Lej, ti bi lahko kopune nesla na prodaj!" . . . Ta misel je ni več zapustila, ker je rodila takoj drugo misel: "Takrat pa lahko uideš . . ."

To je povedala Barbiču, ki se je kar razveselil in je precej pisal v Ameriko, kdaj pojde Ančka na pot. Tudi v Ljubljano je šel takoj k agentu, da je poizve-

del, kako bo potovala z voznim listom, ki je bil prišel iz Amerike.

"Nič se ni treba bati," ga je pomiril agent. "Ko pride v moje roke, jo bom že spravil na pravo pot. Nič hudega se ji ne bo zgodilo."

Lazarica je nameravala sama prasniti o pustu s kopuni v Ljubljano, ker se je zanašala, da sama najboljšo in najbržje prodaja; rada je tudi slišala možev pohvalo, ako je dobro prodala. Ko pa je nekoč Ančka krmila kopune, in jih je prišla mati gledat, pravi Ančka: "Mati dejte, bom šla letos jaz v Ljubljano prodajati kopune!"

"Ti? — Ko bi jih še prodati ne znala."

"Pustite me no! Bom že prodajala kako, nekaj mi boste vi povedali, kako naj se lotim, nekaj se bom pa od drugih naučila, saj nisem tako neumna. Ljubljano bi pa tudi rada videla."

Takrat ji mati še ni obljubila; a ker je bila Ančka stanovitna in je mater vedno nadgledovala, ji je naposled pritrdila: "No, boš pa šla. — Bom vsaj videla, kako boš prodala."

Kopuni so bili kaj težki. Lazarica jih je jemala v roke in ujkala, presojevala vrednost in naročevala hčerki: "Ta bo toliko . . . Ta je še težji in boš morala več dobiti zanj. — Lej, ta je manjši in zdi se mi lažji, ga boš lahko nekaj ceneje pustila, ako ne bo nobena hotela toliko zanj dati, kot za onega. Za vse boš lahko približno nekočko toliko dobila . . ."

"Ali pa še več, mati."

"Bodo pa oče še bolj veseli, in jih boš lahko pogovorila, da boš imela spomladi kaj novega."

"E, jaz jih bom že v miru pustila. — Naj imajo tiste groše! Naš oče mislijo, da brez denarja ni sreče . . ."

"Si še zmirom huda nanje?"

"E, kaj bom huda. — Oče po svoje, jaz pa po svoje. Hudo mi je pa le. —"

"Lej! . . . Lej! . . . Tak ga imaš še vedno rada!"

"Rada! — Kar je zraslo v srcu, se ne da iztrebiti. — V očetovem srcu je poglala ljubezen do denarja, je zrasla mržnja do revežev, in v mojem srcu je pa zrasla ljubezen do Antona."

(Dalje prihodnjic)

— **CHICAGO, ILL.**

— **REAL ESTATE FOR SALE**

BY OWNER — 2 story yellow brick, 5, 4, and 3-room apts. English basement. Knotty pine bed rm. and living rm., wall to wall carpeting, Venetian blinds, aut. hot water oil heat. \$16,500. ARmitage 6-4842. (117)

— **WORTH**

5½ room brick Ranch, 3 large bedrooms, 2 linen closets, attached breezeway with garage, paved drive, ceramic bath, wall to wall carpeting, hardwood floors, landscaped. Many extras. Full basement. By owner — Gibson 8-0326. (117)

— **BENSENVILLE.** — By owner, 3 bedroom brick Ranch. Close to R. R. Depot and shopping. One block public and parochial schools. Gas heat. Full basement and car port. Priced in very low 20's. Call Porter 6-2085, 260 So. Barron. (118)

— **BUSINESS OPPORTUNITY**

GROCERY - MEAT MARKET Fully equipped and stocked. With or without 5 room flat. First \$2,500 takes all. CHILDREN WELCOME Yards 7-1833 (117)

— **CLEANING TAILORING STORE** — Fully equipped with air conditioning. Rent \$60.00 per month. Established over 30 years. Phone: AVenue 3-8180. (118)

— **GROCERY AND MARKET** — A nice little store. \$2,500 plus stock. — 8506 Stony Island. BA 1-4868. (118)

— **GROCERY - DELICATESSEN** — 4 room apartment, \$55.00 per month. Complete price \$1,000. — George Fokite, 942 E. 75th; Call between 9 and 12 and 2 to 7, except Sunday.

— **PITTSBURGH, PA.**

— **BUSINESS OPPORTUNITY**

ROOMING HOUSE — Completely furnished, near Allegheny General Hospital. Excellent location. Good investment for family. Fine home, too. Contact owner: FAirfax 1-2905. (117)

— **REAL ESTATE FOR SALE**

McKNIGHT at BABCOCK — Balzer Rd. 7 acres, \$1500 an acre. Zoned residential. Excellent investment for builders. Call Owner WEllington 1-3526. (117)

SHERADEN—5 rooms (3 bedrooms), white brick ranch, Youngstown kitchen, stainless steel windows and doors, ceramic bath, integral garage, porch, level lot. Quiet location. \$18,700. After 4 P. M. — FEderal 1-8046. (118)

— **HELP WANTED — FEMALE**

— **FACTORY HELP**

Single, Minimum 5' 4" tall, Good Hand Dexterity. Shift Work Required. ARMSTRONG CORK CO. 24th St. & Allegheny River (117)

JUNE 1959

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

KOLENDAR društvenih prireditev

JUNIJ

- 20. — Društvo Naš dom št. 50 slavi z banketom v SND na E. 80 St. 30-letnico obstoja. Začetek ob šestih zvečer.
- 23. — Letni Ohio KSKJ dan v St. Joseph's KSKJ Park na White Rd.
- 23. — Pevski zbor KOROTAN priredi na Kaliopovi farmi piknik.

JULIJ

- 4. — Ohijske podružnice Slovenske ženske zveze imajo skupni piknik v St. Joseph Park na White Rd.
- 5.—Slov. ženska zveza ima ob priložnosti državne konvencije Ohia v šolski dvorani pri Sv. Vidu obed. Začetek ob štirih popoldne.
- 15.-16.-17.-18. in 19. — Letni karnevali fare sv. Vida na šolskem dvorišču in v novi dvorani.
- 26.—Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi na Kaliopovi farmi svoj piknik.

AVGUST

- 2. — Dramatsko društvo LILJA priredi "slovenski dan" na farmi sv. Jožefa.
- 30.—Dramatsko društvo Lilijski pevski zbor Korotan priredi skupni piknik na farmi sv. Jožefa.

OKTOBER

- 4. — Slovenski dom na Holmes Ave. slavi 40-letnico obstoja. Sodelovala bodo vsa društva.
- 11.—Pevski zbor TRIGLAV priredi v Slov. nar. dom una 6818 Denison Ave. "vinsko trgatavo" s plesom.
- 17. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi "Card party."
- 25.—Pevski zbor PLANINA priredi v S. D. na Stanley Ave. svoj jesenski koncert. Začetek ob 6:30 zvečer.
- 25. — Pevski zbor ILIRIJA ima v šolski dvorani pri Mariji Vnebovzeti običajno jesensko prireditev.

NOVEMBER

- 14.—Zdrušeni igralci bodo ponovili opereto "Mežnarjeva Lizka" v novi dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob osmih zvečer.
- 22. — AJC na Recher Ave. proslavi svojo 40-letnico z banketom. Začetek ob petih popoldne.
- DECEMBER
- 6. — Pevski zbor Slovan priredi v AJC na Recher Ave. ob štirih popoldne koncert.

The Cleveland Trust Co. dvignilo obrestno mero

Cleveland, O. — The Cleveland Trust Co., največji denarni zavod v Ohio in eden največjih v vsej državi, je dvignil obrestno mero hranilnih vlog od dva in pol na tri odstotke.

Nova obrestna mera bo stopila v veljavo s 1. julijem 1959 za preko \$600,000,000 hranilnih vlog. Predsednik George Gund je dejal:

"Mi imamo preko 700,000 vlagateljev, katerih večina ima hranilne vloge. Cutimo, da povečana obrestna mera, ki jo dobivamo za posojila opravičuje tudi povišanje obrestne mere hranilnih vlog. Tekom 65 let obstoja te banke je v pogledu hranilnih vlog vedno veljalo načelo plačati čim višje obresti, v kolikor je seveda konservativna zdrava uprava dovoljevala. Mi smo zdaj tretja največja trgovinska banka v Združenih državah v pogledu hranilnih vlog. Mi zelo cenimo zvestoto vlagateljev skozi vsa ta leta!"

Predsednik Gund je objavil tudi, da bodo za vse vloge od 1. do 14. julija tekle obresti že s 1. julijem.

— **SAVE SAFELY at 3 1/2% CURRENT RATE**

— **ST. CLAIR SAVINGS**

813 East 185th Street
25000 Euclid Avenue
6235 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio

PO ŠPORTNEM SVETU

Že večkrat smo poročali o neverjetnih uspehih najboljših športnikov sveta, toda kar naprej nas presenečajo z novimi, še bolj neverjetnimi rezultati. To velja prav za vse panoge na športnem polju in človek si danes sploh predstavljati ne more, kje se bo vse to končalo. Eno je namreč gotovo: prišli bodo do neke meje kjer se bo vse skupaj vstavilo. Toda vprašanje je, kje je tista meja, ker današnji športniki kar terajo naprej, da sploh vedeti ne moremo, kdaj bo prišla tista doba, ko se bo reklo: do tu sem in nič več dalje. In to velja tako za amaterje kakor za profesionalce. Dobro se še spominjam berlinske olimpijade leta 1936, o kateri je mrasikateri

SAVE SAFELY

at **3 1/2%**

CURRENT RATE

ST. CLAIR SAVINGS

813 East 185th Street
25000 Euclid Avenue
6235 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio

Nov evropski rekord v metanju diska je postavil Poljak Piatkowski z metom 57,55 m. Poljak Edmund Piatkowski, ki je že v preteklem letu pokazal izredne rezultate v metanju diska pri raznih mednarodni srečanjih, je pred kratkim zboljšal evropski rekord za celih 57 cm, ko je zalučal okroglo ploščo 57,55 m daleč.

16.70 m v troskoku! Nov svetovni rekord je postavil sovjetski atlet Oleg Fedosseev iz Moskve, ki je ob priliki nekega sovjetskega mitinga skočil v troskoku 16,70 m in s tem, podrl stari svetovni rekord svojega rjaka O. Rjachovskega, ki je bil za 11 cm krajši.

Tudi v skoku ob palici so Sovjeti postavili nov evropski rekord. Kakor poročajo iz Vzhodne Nemčije, je Rus Vladimir Bulatov postavil nov evropski rekord v skoku ob palici z znakom 4,62 m. Dosedanji rekord je branil Grk Georgius Roubanis, ki je skočil 4,60 m.

športni poročevalec pisal svojemu listu v domovino, da je bil ž njo dosežen višek. Kako so se motili zlasti o gotovih panogah, ko so trdili, da preko te mere ne bo šlo več naprej. Res jih je precej močno zapeljala odlična organizacija in izredni uspehi, ki so bili doseženi na tej olimpijadi, toda, če primerjamo današnje rezultate s tedanjimi, potem šele moremo ugotoviti v kakim zmoti so bili tedanji športni poročevalci. Pa jim ni zameriti; oni so pač računali na človeško zmogljivost in si nikakor niso mogli predstavljati, da bo ta zavzela take dimenzije, ki se zdijo navadnim zemljanom nemogoče. Pa pustimo to razpravo na strani in si rajše oglejmo nekaj vrhunskih uspehov v lahki atletiki v zadnjem času. Sedaj je namreč doba za lahko atletiko in je prav, če nje povesavimo nekaj pozornosti.

Ameriški atlet je zalučal kroglo 19,38 m daleč. Naš atlet Dallas Long je postavil nov svetovni rekord v suvanju krogle s sunkom 19,38 m, kar pomeni nov svetovni rekord v tej lahkoatletski disciplini. Sicer pravijo, da mu rekorda morda ne bodo priznali, ker je rabil za ta uspeh sedem metrov, medtem, ko mednarodna pravila dopuščajo samo šest metrov. Vsekakor pa ne bi bila za tega atleta nobena koncesija, če bi mu ta rekord priznali, kajti on je star šele 18 let in spada takorekoč (po lokalnih predpisih) še v juniorsko skupino. Poleg tega ne smemo pozabiti, da je Long že pri četrtem poskusu podrl stari rekord z znakom 19,26 M; prihodnji je bil 19,25 m in katerega je postavil Perry O'Brien 1. novembra 1956 v Los Angelesu.

Najboljši sovjetski metalec kladiva Ruenko je v Moskvi pognal to kroglo na žici 62,23 m daleč. Za njim jih je bilo še nekaj, kiso zalučali to 7,25 kg težko kroglo nad 60 m.

Needavno se je smrtno ponesrečil evropski prvak v telovadbi Španec J. Blume in sicer ob priliki avionske nesreče, ki je zahtevala še 28 drugih žrtev. Avion je namreč zašel v hudo nevihto s točo in to je bilo usodno zanj. Blume, 26 let star, je bil eden najresnejših kandidatur za olimpijske igre, ki bodo prihodnje leto v Rimu. Z njim je našla smrt tudi njegova mlada žena, s katero je bil komaj eno leto poročen.

Ivo Kermavner.

— **V slovenskem samostanu počivajo francoski kralji**

V jugoslovanskem delu Gorice stoji na gričku Kostanjevici starodavni, mogočni franciškanski samostan, ki ima v podzemlju veliko zgodovinsko znamenitost. Tu so namreč posmrtni ostanki zadnjih francoskih kraljev iz rodu Burboncev. Niso pokopani v Parizu, njihov zadnji dom je na tujem.

Med temi je največ Francozov. Prva knjiga za vpisovanje obiskovalcev je iz leta 1836, ko so položili k zadnjemu počitku pregnanega kralja Karla X.

Po dolgem, ozkem in temnem hodniku prispemo do zadnjega kraljstva Burboncev. . . Na levi in desni stoji velike krste na težkih marmornatih postavkih. V njih je francoska prst, ki so jo nalašč pripeljali iz Pariza.

Tu leže balzamirana trupla kraljevske rodbine. Včasih je bilo videti obraze pokojnih skozi steklene pokrove. Kasneje pa so lesene krste položili v težke marmornate sarkofage, ki jih je izdelal Slovenec Anton Ušaj iz Gorice.

Karel X. je moral za pariške revolucije leta 1830. bežati iz izgubljenega kraljestva v Anglijo, nato pa v Prago, od koder se je 1. 1836 z vso družino preselil v Gorico. Takrat je v naših krajih morila kolera, ki je sicer

Amerikanci postavljajo bajne čase na kratke proge. Na lahkaatletskem tekmovalju v Kaliforniji je izenačil svetovni rekord v teku na 100 m znani ameriški atlet Ray Norton, ko je pretekel omenjeno progo v času 10,1 sek. Pri tem bi pripomnili, da je bil omenjeni atlet dolgo časa bolan na gripi in je že takoj po svoji težki bolezni postavil tak odtičen čas. On je četrti tekač na svetu, ki je postavil omenjeno znamko na tej progi. Je to 22 letni črni študent na univerzi San Jose in poseduje svetovni rekord tudi na 100 jardov.

Dva nova svetovna rekorda pa je postavil Bill Woodhouse na 100 in 200 jardov s časom 9,1 za 100 jardov in 19,9 za 220 jardov. Toda omenjenih rekordov ameriška organizacija ni predložila v odobritev, ker je bil premočan veter v hrbet.

95 metancev diska je doslej vrglo okroglo ploščo več kakor 52 m med katerimi je bilo samo Amerikancev nič manj kakor 40, dalje 17 Rusov, šest Nemcev itd.

Italijanska atletinja v suvanju krogle Paola Paternoster je zabilasla kroglo 14,38 m in s tem postavila nov italijanski rekord v tej disciplini.

Še ne 19 let stari Nemeec Claus Peter je vrgel kladivo v Potsdamu 57,47 m daleč in je s tem dosegel drugo mesto med metalci na svetu, ki so enake starosti.

Najboljši sovjetski metalec kladiva Ruenko je v Moskvi pognal to kroglo na žici 62,23 m daleč. Za njim jih je bilo še nekaj, kiso zalučali to 7,25 kg težko kroglo nad 60 m.

— **HELP WANTED — FEMALE**

— **SANDWICH WRAPPER**

Gray dressing and preparation of tray for curb service Apply in person, 3:30 p.m.

— **KENNY KING'S**

5836 Mayfield Rd. Mayfield Heights (121)

— **WAITRESS**

Experienced 7 to 3:30 P. M. Apply in Person

— **KENNY KING'S**

5836 Mayfield Rd. Mayfield Heights (121)

— **CLERK-TYPIST**

For quality work in lab. Must be able to type 55 wpm. Will train for lab. work. Contact Mr. Wendt. VU 3-8200.

— **ARCHER-DANIELS-MIDLAND**

4600 E. 71 St. (121)

— **CASHIER EXPERIENCED**

Apply in person 4 p. m.

— **KENNY KING'S**

5836 Mayfield Rd. Mayfield Heights (121)

— **Ženske dobijo delo**

— **ZENSKA ZA**

likalni stroj za srajce tudi družinsko likanje Vzamemo nekaj udenk

— **MENK. BROS. LAUNDRY & CLEANING**

643 E. 103 St. (117)

— **Delo za žensko**

Išče se žensko za hišno delo in nekaj kuhanja pri zaposlenih odraslih 5 dni v tednu. Dober dom, svojo sobo in TV. Kličište po 6:30 zvečer HO 9-1408. (x)

— **NALI OGLASI**

— **Opremljeno stanovanje**

2 sobi in kuhinjo išče slovenska tričlanska družina (deklica stara 12 let) v slovenski naselbini. Kličište: HE 1-3347. — (117)

— **V najem**

Tri lepe sobe na E. 61 St., blizu cerkve sv. Vida se oddajo. Kličište UT1-2226 ali RE 1-6873. (121)

— **Hiša naprodaj**

Bungalow, štiri in pol sobe, dvojna garaža, predeljena klet. Odprto v nedeljo. Kličište KE 1-3481. (118)

— **Prijatelj's Pharmacy**

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogal St. Clair Ave in E. 68 St

— **ČE HOCETE . . .**

prodati ali kupiti posestvo ali trgovino, obratite se do nas

— **JOS. GLOBOKAR**

986 E. 74th St. HE 1-6902

— **VSE V "PREPROGAH"** — Marion O'Hara iz New Yorka si je dala svoj Cadillac obložiti vseposod z belotkanino, ki jo običajno uporabljajo za preproge.

MATIJA MALEŠIČ:

IZOBČENCI

"Ze prav, že dobro . . ." "Njen oče, torej stari oče Katarine in Cecilije, je bil rojen čine tridesetega novembra tisoč sedem sto šest in devetdesetega leta. Matija je bil," bere Barica iz spisa in hoče pomagati kaplanu.

"Kar pusti in ne moti me." Kaplan je ne pogleda. Nagel, okreten in ves zamišljen v iskarnje je. Odpira stare knjige, lista po njih, govori sam s seboj imena in letnice, piše na listek. Po izpisku vrže knjigo v omaro. Izvelece drugo, lista po njej, išče, govori, piše na listek.

Kot da ni Barice v sobi. In Barica si ne upa v njegovo vne- rno črhni besedice.

"To je že bolj daljnje sorodstvo." Kaplan gleda v listek, na katerega si je izpisoval podatke iz knjig. "Matija, ki si ga omenila, je bil dvakrat poročen. Katarina, mati občinskih rev Katarine in Cecilije, je bila iz prvega zakona. V drugem zakonu je imel Matija med drugimi otroki tudi sina Martina. Sin tega Martina, Janez po imenu, je bil Arturjev oče . . ."

Zloguje Barica: "Mati Cecilije in Katarine starega očeta."

"Čakaj, izračunim, katero koleno." In kaplan vzame nepopisan listek in začne nanj risati rodovnik.

"Hitreje vam gre od rok ko gospodu župniku. Pa dvomite o tem, če zadenete, kakor bi moralo biti." Ko da Barice ne zaračuna več sorodstvo Simončevih.

Kaplan odrine listek z rodovnikom, vrže svinčnik po mizi, poboža knjivo. "Zakaj mi le danes zmeraj sili roka k poročni knjigi?"

"Ker ste ves nesrečen, če ne morete nikomur nagajati."

"Ni res, gospod tajnik! Vest me priganja, naj storim dobro delo."

"Da bi ne razločili sami, katero delo je dobro, katero ne ne . . ."

"Počasi, jeziček! Poslušaj! Pride veren, pošten in ugleden faran k meni: Za mašo bi dal, gospod kaplan! V dober namen, že pišem v knjigo. Nikogar ne vprašam, kak je njegov namen. Faran pa vzdihne in začne žalosten pripovedovati. Kaj misliš, kaj?"

"Ne uganem te uganke."

"Saj ti nočem staviti ugank, dekle! Resno, kakor še nikdar, mislim!"

"Da storite dobro delo, če me pregovorite, da bom kmalu vpisana v poročno knjigo?"

"Za mašo je hotel dati faran, da bi Bog uslišal njegovo prošnjo. Prošnja njegova je pa bližje tega, da bi vpisal v poročno knjigo: Barica . . ."

"Pa niste poučili tistega svojega vernega, poštenega in uglednega farana, da s tem Boga žali, ne pa časti, če hoče svete stvari, ko je maša, vpreči v svoje neumne in malo pobožne misli."

"Mož splošno ne misli neumno. Pametno, trezno in preudarno sodi: naj Bog da tebi misel na zakon, če je tako za domačo hišo bolj prav. Odloči naj pa Bog. In iz ljubezni do tebe in doma bi rad, da opustiš misli na samostan."

"Oče!" Barica se odpravlja. "On je prišel k vam? Ne verjamem! Kedar sta bila v zidnici, da jaz tega ne vem? Pa da ga poslušate . . . Pri vinu!"

"No, no, no! Sedaj pa užaljena! Trezno premisliva!"

Barice ne zadrž. Obrne se in — z Bogom!

Barica ni najboljše volje. In je tudi pot domov ne razvedri. Še razburjena stopi v vežo.

Oče ima na jeziku vprašanje, kod kolovrat ob lepih delovnih dnevih, delo po hiši in okoli nje, po polju in po trtju, kar kriči, pa je ne vpraša, ko pogleda v njen obraz.

Prašiči hočejo razgnati svinjak, tako kruljo in se prerivajo po njem.

Barica si brž zaveže predpasnik, primakne pomijnek k svinjskemu kotlu.

"Skočim po koš detelje za kornja. Očtaneš doma ta čas? Ali naj zaklenem vrata?"

Presliši Barica zbadljivo. Z obema rokama dviga svinjsko kuho iz kotla in jo meče v pomijnek.

"Pa nisi bila v Metliki pri zdravniku? Ti je obolel jezik in ne moreš govoriti?"

"V župnišču sem bila. Mašo sem mislila plačati v dober namen, da bi Sveti Duh razsvetlil tiste, ki so zdrave pameti potrebni."

Barica pa na prag: "Jutri pojde konj v Metliko k dopoldanskemu vlakcu."

"Pojde konj . . . Okoli vratu mu obesim listek, čigav je, da kam ne zaide. Mene čaka košnja in ne morem zdoma."

"Ture pojde s konjem po Simončiči."

Župan spusti na tla koš, ki si ga je prtil na rame. Sunkoma se obrne k hčerki. "Ture . . . ? Naš konj . . . ? Simončiči . . . ?"

"Stopite spotoma k Turetu in mu naročite, naj se pripravi na pot. Sama nimam kedaj. Saj čujete, kako krulijo svinje." In je Barica že zopet pri svinjskem kotlu in pomijneku. Zadnja vrata je zaprla za seboj.

Pa pride oče nazaj v vežo. "S kolesljem pojedmo po tisto Simončičovo gospodo, ne? Kaj koleselj! Premalo in prekmeko! Bi stopil kam po kočijo?"

"Lepše kočije ni v fari ko v župnišču. Če naglo stopite, nalletite na kaplana samega. Župnika ni doma. Pomenita se še kaj drugega. Z gospodom kaplanom! Gotovo vam postreže z bernim vinom. Pri vinu da beseda besedo —"

Ziloputne župan zadnja vrata. Govori z njo, kadar je natak-njena! Vrže koš na levo ramo, koso na desno. In korači kar za hlevom in po ovinku na cesto. Samo da se izogne Barici.

8. Sorodniki.
Cisto sam je ostal Ture pred

GLAVO UPORABLJA! — O nekaterih ljudeh trdijo, da glavo rabijo komaj za kaj drugega, kot da imajo kam položiti svoj klobuk. O Jacobusu Van Dynu se kaj takega ne da reči. Mož st je dal na njo, ko se je še poklicno ukvarjal z rokoborbo, vtetovirati zmaja. Seveda hodi zato raje — odkrit. Trdi, da je v času prohibicije vozil za Al Caponea žgano pijačo in prišel zato tudi v — Sing Sing. Sedel je tudi v angleških ječah, zato sedaj lahko v znanem Hyde Parku v Londonu predava o zločinstvu.

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

postajo. Potniki, ki so prišli z vlakom, so odšli; Metličanec, ki prihajajo iz dolgega časa k vlakom past svojo radovednost, so se porazgubili; udaril je voznik po mršavem konju, ki vozi pošto, in oddrdal. Ture se je bil motal okoli županovega konja, mu z nogo zgrinjal seno na kup, mu poravljal komat in opremo. Obraz je skrival za voz in konja, da niso toliko zijali ljudje vanj. Pazil pa je vkljub temu na vsakogar, ki je stopil s postaje. Cokate, stare ženske, kakor jo je opisala Barica, ni zagledal. Tudi ni bilo nobene potnice, z berglami ali take, ki bi težko hodila.

Ture je bi v veliki zadregi. Da bi šel gledat na postajo samo, se ni mogel odločiti. Preveč začudeno so ga gledali železničarji, ki so pohajkovali okoli postaje.

Županov konj je nemiren in nepočakan, še jesti noče več, ni mu več obstanka.

"Drugega vlaka počaka!"

"Morda je pa mutast, da ne vpraša!"

"Poskusi z znamenji, morda mu dopoveš!"

Ture ve, da letijo besede železničarjev nanj. Nerodno, nerodno mu je. Da je obrbit, bi dvignil glavo in jim pogledal odkrito v oči. Saj ne morejo vedeti, kdo je. Neobrita brada in lice ga pa res nista priporočali. Že na poti so gledali za njim ljudje, ki ga niso poznali, pred postajo so se ustavljali in zijali vanj ko v pustno šemo.

"He, mož bradati, počakate še do drugega vlaka?"

"Zenski, rev! . . . Cokata, košćena . . . ne more hoditi ena." Ture govori nekam v komat.

Železničar pa ga le razume. "Nerode nerodne! Teh par korakov, pa ne gre gledat pred postajo tista, ki lahko hodi, vi pa ne na peron."

Ture mora stopiti izza konja. In pohiti mimo železničarja na postajo.

Med kupom svežnje in košar se nekdo giblje. Ženski glas ihti in tarna. Ob svežnjih in košarah stoji čokata, stara ženska. Mirno in nepremično gleda

Starka niti sedaj ne pogleda Tureta. Sklone se in vzdigne sveženj. "Gdje su kola?"

Ture vidi izžet, suh, pepelnat, zguban obraz z očmi v globokih jamicah. V očeh ninobenega sijaja, čisto brezupno, brezbrizno in potrto gledajo starkine oči mimo Tureta tja nekam proti Kolpi.

(Dalje prihodnjič.)

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI NEPOČASNE SOPROGE,
MATERE IN STARE MATERE
Leopoldina Terpin
(roj. DURN)
ki je po dolgem trpljenju zatisnila svoje trudne oči
v noči 14. junija 1954

V tih hladni celici globoko pod zemljo
nje srce počiva;
a dušo Bog pozval je visoko v nebo,
naj sveti raj